รายงานผลการสัมมนาการจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทยโดย IMD

IMD World Competitiveness Survey

คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน
(สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย)
สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เมษายน 2554

สารบัญ

		หน้า
ส่วนที่ 1	**รายงานสรุปผลการสัมมนา**	1
	เรื่อง "การจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD" (IMD World Competitiveness Survey)	
ส่วนที่ 2	**รายละเอียดผลการสัมมนา**	6
	• **กำหนดการสัมมนา**	7
	เรื่อง "**การจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD" (IMD World Competitiveness Survey)**	
	• **คำกล่าวรายงาน โดย นายพยุงศักดิ์ ชาติสุทธิผล**	8
	ประธานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.)	
	• **คำกล่าวเปิด ของ นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี รองนายกรัฐมนตรี**	10
	ประธานกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	
	เรื่อง "การจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD" (IMD World Competitiveness Survey)	
	• **คำบรรยาย ของ นายเทวินทร์ วงศ์วานิช**	11
	ประธาน TMA	
	นางสาววรรณวีรา รัชฎาวงศ์	
	กรรมการบริหาร TMA	
	เรื่อง ความสำคัญของการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	
ส่วนที่ 3	**ผลการอภิปราย**	15
	เรื่อง เป้าหมายของการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	
	โดย นายสุเมธ แย้มนุ่น	
	เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา	
	นายธานินทร์ ผะเอม	
	รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	
	นายฉัตรชัย บุญรัตน์	
	รองประธานกรรมการหอการค้าไทย	
	นายเจน นำชัยศิริ	
	รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	
	นายธวัชชัย ยงกิตติกุล	
	เลขาธิการสมาคมธนาคารไทย	
ภาคผนวก	**โครงการสัมมนา เรื่อง "การจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD" (IMD World Competitiveness Survey)**	22
	รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม	26

ส่วนที่ 1

รายงานสรุปผลการสัมมนา

เรื่อง "การจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD"

(IMD World Competitiveness Survey)

รายงานสรุป
ผลการสัมมนา
เรื่อง "การจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD"
(IMD World Competitiveness Survey)

1. ความเป็นมา

1.1 **วันที่ 18 มกราคม 2554** คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามมติคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ครั้งที่ 7/2553 เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2553 โดยในเรื่องผลการจัดอันดับ Doing Business 2011 ได้มีมติมอบหมายสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ภาคเอกชนในการให้ข้อมูลแก่หน่วยงานจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน

1.2 **วันที่ 21 มีนาคม 2554** กกร. ร่วมกับสมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย (Thailand Management Association: TMA) และ สศช. จัดสัมมนาเรื่อง **การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD (IMD World Competitiveness Survey)** สำหรับผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ขึ้นที่โรงแรมสวิสโซเทล นายเลิศปาร์ค ถนนวิทยุ กรุงเทพฯ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุมรวม 137 คน (ภาครัฐ 105 คน และภาคเอกชน 32 คน) โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อทำความเข้าใจในรายละเอียดของการสำรวจขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้กับผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและเอกชน (2) เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ และสร้างความตระหนักในความสำคัญของการให้ข้อมูลให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม และ (3) เพื่อยกระดับการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างต่อเนื่อง

2. รูปแบบการสัมมนา

2.1 การสัมมนาแบ่งออกเป็น 2 ช่วง โดยช่วงแรกเป็นการเปิดการสัมมนาเรื่อง **การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD (IMD World Competitiveness Survey)** โดย รองนายกรัฐมนตรี (นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี) ในฐานะประธานกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ได้ให้เกียรติเป็นประธานเปิดงาน และได้มีการบรรยายพิเศษโดยผู้ทรงคุณวุฒิของ TMA ในหัวข้อเรื่อง **ความสำคัญของการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ**

2.2 หลังจากนั้นเป็นการอภิปรายเรื่อง **เป้าหมายการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ** จากผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย เพื่อหารือและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ถึงความเป็นไปได้ในการเลื่อนอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยซึ่งจัดโดย IMD

จากอันดับที่ 26 ในปี 2010 เป็นอันดับที่ 16 ในปี 2015 (สืบเนื่องจากการประชุม Thailand Competitiveness Conference 2009 ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 2-3 กรกฎาคม 2552) ยุทธศาสตร์การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย และบทบาทภาครัฐและเอกชนในการผลักดันให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

3. ผลการสัมมนา

3.1 **การเปิดสัมมนา**เรื่อง **การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD (IMD World Competitiveness Survey)** โดยรองนายกรัฐมนตรี สรุปได้ว่า 1) **สถาบันการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่สำคัญของโลก** ประกอบด้วย 3 หน่วยงาน ได้แก่ สถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD) เวิลด์ อีโคโนมิก ฟอรั่ม (World Economic Forum: WEF) และธนาคารโลก โดยในปี 2553 IMD ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยไว้อันดับที่ 26 (จาก 58 ประเทศ) ซึ่งไม่เปลี่ยนแปลงจากปี 2552 ในขณะที่ WEF ปรับลดอันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยจากอันดับที่ 36 ในปี 2552 เป็นอันดับที่ 38 (จาก 139 ประเทศ) ในปี 2553 และธนาคารโลกปรับลดอันดับความยาก-ง่ายในการประกอบธุรกิจในประเทศไทยจากอันดับที่ 16 ในปี 2552 เป็นอันดับที่ 19 (จาก 183 ประเทศ) ในปี 2553 และ 2) การให้ข้อมูลประกอบการสำรวจทั้งข้อมูลทางสถิติ (Hard Data) และข้อมูลการสำรวจความคิดเห็น (Opinion Survey) มีความสำคัญต่อการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ หน่วยงานภาครัฐซึ่งทำหน้าที่ให้ข้อมูลทางสถิติแก่สถาบันการจัดอันดับ ควรคำนึงถึงการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ทันสมัย และครบถ้วน ส่วนภาคเอกชนซึ่งมีบทบาทสำคัญในการตอบแบบสำรวจความคิด ควรสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม โดยขอให้ผู้บริหารหน่วยงานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตอบแบบสอบถามอย่างรอบคอบและอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง เพื่อให้ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันสะท้อนความเป็นจริงของประเทศมากที่สุด

3.2 **การบรรยายพิเศษเรื่อง ความสำคัญของการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ** โดยผู้ทรงคุณวุฒิของ TMA ได้กล่าวถึงความสำคัญและวิธีการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของสถาบันการจัดอันดับ สถานภาพความสามารถในการแข่งขันของไทย และแนวทางการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3.3 **ผลการอภิปรายเรื่อง เป้าหมายการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ** โดยมีข้อสรุปของประเด็นอภิปราย ดังนี้

3.3.1 **ความเป็นไปได้ในการบรรลุเป้าหมายการเลื่อนอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย** โดย IMD เป็นอันดับที่ 16 ในปี 2015 เป็นเป้าหมายที่ท้าทายและภาคเอกชนมองว่าอาจดำเนินการให้ประสบความสำเร็จได้ยาก เนื่องจากเป็นเป้าหมายที่ก้าวกระโดด รวมทั้งโครงสร้างการผลิตของไทยยังมีปัญหาและไม่ได้ขับเคลื่อนด้วยผลิตภาพการผลิตอย่างแท้จริง

3.3.2 **เป้าหมายการปรับโครงสร้างด้านการผลิตยังไม่ชัดเจน** ปัจจุบันประเทศไทยมุ่งเน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมกลางน้ำและภาคบริการเป็นหลัก ในขณะที่

นโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมต้นน้ำยังไม่ชัดเจน จึงทำให้ภาคการผลิตขาดความสมดุลและไม่สามารถพัฒนาได้อย่างครบวงจรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

3.3.3 **คุณภาพการศึกษาต่ำส่งผลต่อสัมฤทธิผลของผู้เรียน** เป็นอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลต่อการผลิตบุคลากรคุณภาพเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่ห่วงโซ่คุณค่าที่สูงขึ้น นอกจากนี้ ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับบริบทการแข่งขันใหม่และการเกิดขึ้นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะทำให้เกิดเวทีการแข่งขันไร้พรมแดน การผ่อนคลายข้อจำกัดทางภาษี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนและบุคลากรข้ามแดนอย่างเสรี

3.3.4 **กฎหมายและกฎระเบียบภาครัฐล้าสมัย** ไม่สอดคล้องกับบริบททางธุรกิจในปัจจุบัน เช่น ระเบียบขั้นตอนและกฎระเบียบด้านการอนุญาตแรงงานที่มีทักษะ (White Collar) ให้เข้ามาทำงานในประเทศมีความยุ่งยากและซับซ้อนตลอดจนการทำงานเชิงหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อผลประโยชน์ของประเทศดำเนินการได้ยากเนื่องจากกฎระเบียบของภาครัฐไม่เอื้ออำนวย

3.4 **ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนการพัฒนา**

3.4.1 **ให้ความสำคัญกับการให้ข้อมูลแก่สถาบันการจัดอันดับ** โดยคำนึงถึงความถูกต้อง ทันสมัย และครบถ้วนของข้อมูล พร้อมทั้งให้ความเห็นต่อสถานการณ์ด้านการแข่งขันของประเทศด้วยความรอบคอบและอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง

3.4.2 **ปรับปรุงพัฒนาปัจจัยที่ประเทศไทยมีคะแนนต่ำอย่างต่อเนื่อง** ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานทุกมิติ โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม การเรียนการสอนและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทักษะภาษา รวมทั้งการพัฒนาระบบขนส่งทางราง และการลดต้นทุนโลจิสติกส์ ให้มีคุณภาพสูงขึ้น

3.4.3 **พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้พร้อมรับกับบริบทการแข่งขันใหม่** โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิต และทักษะภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษและจีน รวมทั้งพัฒนาจรรยาบรรณในการทำงาน (Work Ethics) ซึ่งประกอบด้วย ความอ่อนน้อม อดทน อดกลั้น อดออม บากบั่น ใฝ่รู้ และสู้งาน เพื่อให้สามารถปรับตัวในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.4.4 **ปรับเป้าหมายด้านการผลิตของประเทศให้มีความชัดเจน** เพื่อให้การปรับโครงสร้างการผลิตของไทยมีทิศทางและสามารถสนับสนุนการขับเคลื่อนอย่างมีเอกภาพ พร้อมทั้งสร้างความสมดุลในภาคการผลิตให้เกิดขึ้น

3.4.5 **ปรับเปลี่ยนทัศนคติการทำงานเชิงหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจ** โดยมองผลประโยชน์ของชาติเป็นหลัก และภาครัฐจะต้องปรับทัศนคติและเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ให้บริการหลัก สู่การเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามา

แข่งขันให้บริการหรือเข้ามาเป็นหุ้นส่วนในการจัดหาและให้บริการร่วมกับภาครัฐมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการให้บริการทางการศึกษาและสาธารณสุข

3.4.6 **ปรับปรุงกฎหมาย กฎเกณฑ์ที่ล้าสมัย และปฏิรูปกลไกภาครัฐ** ให้สอดคล้องกับบริบททางธุรกิจในปัจจุบันและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของภาครัฐ

ส่วนที่ 2

รายละเอียดผลการสัมมนา

- **กำหนดการสัมมนา**
  เรื่อง **“การจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD”** (IMD World Competitiveness Survey)
- **คำกล่าวรายงาน โดย นายพยุงศักดิ์ ชาติสุทธิผล**
  ประธานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.)
- **คำกล่าวเปิดของนายไตรรงค์ สุวรรณคีรี รองนายกรัฐมนตรี**
  ประธานกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- **คำบรรยายของ นายเทวินทร์ วงศ์วานิช**
  ประธาน TMA
  นางสาววรรณวีรา รัชฎาวงศ์
  กรรมการบริหาร TMA

กำหนดการสัมมนา

เรื่อง“การจัดลำดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ โดย IMD”

(IMD World Competitiveness Survey)

วันจันทร์ที่ 21 มีนาคม 2554 เวลา 13.00 – 16.30 น.

ณ โรงแรมสวิสโซเทล นายเลิศ ปาร์ค ถนนวิทยุ กรุงเทพฯ

13.00 – 13.30 น. ลงทะเบียน

13.30 – 13.35 น. กล่าวรายงานการสัมมนาฯ
โดย นายพยุงศักดิ์ ชาติสุทธิผล
ประธานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.)

13.35 – 13.40 น. กล่าวเปิดการสัมมนาฯ
โดย นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี รองนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

13.40 – 14.45 น. การบรรยายเรื่อง “ความสำคัญของการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ”
โดย นายเทวินทร์ วงศ์วานิช
ประธาน TMA
นางสาววรรณวีรา รัชฎาวงศ์
กรรมการบริหาร TMA

14.45 – 15.00 น. พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม

15.15 - 16.30 น. การอภิปราย

เรื่อง เป้าหมายของการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

โดย นายสุเมธ แย้มนุ่น
เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
นายธานินทร์ ผะเอม
รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
นายฉัตรชัย บุญรัตน์
รองประธานกรรมการหอการค้าไทย
นายเจน นำชัยศิริ
รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
นายธวัชชัย ยงกิตติกุล
เลขาธิการสมาคมธนาคารไทย

ดำเนินการอภิปรายโดย นายธีรนันท์ ศรีหงส์
กรรมการอำนวยการ TMA

16.30 น. ปิดการสัมมนา

คำกล่าวรายงาน

โดย นายพยุงศักดิ์ ชาติสุทธิผล

ประธานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.)

กราบเรียน ฯพณฯ ดร.ไตรรงค์ สุวรรณคีรี รองนายกรัฐมนตรี
รองประธานกรรมการหอการค้าไทย
เลขาธิการสมาคมธนาคารไทย
ประธานสมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย
ท่านวิทยากร ท่านผู้บริหารจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน
ท่านผู้เข้าร่วมสัมมนา ทุกท่าน

ในนามคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน หรือ กกร. ซึ่งประกอบด้วย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย และสมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย (TMA) กระผมขอขอบคุณ ฯพณฯ ดร.ไตรรงค์ สุวรรณคีรี รองนายกรัฐมนตรี เป็นอย่างสูงที่ได้ให้เกียรติกล่าวเปิดการสัมมนา “การจัดลำดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทยโดย IMD” ในวันนี้

การสัมมนาครั้งนี้ประกอบด้วยผู้เข้าร่วมสัมมนาประมาณ 150 กว่าท่าน ซึ่งเป็นผู้บริหารจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้บริหารจากหน่วยงานและบริษัทภาคเอกชน เพื่อร่วมกันทบทวน และกำหนดแผนระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้เข้ากับเกณฑ์การประเมิน

เป็นที่ทราบว่าในแต่ละปี มีหน่วยงานหรือสถาบันทั้งในประเทศและระหว่างประเทศได้จัดทำการสำรวจต่างๆ เช่น การจัดอันดับ Ease of Doing Business ของธนาคารโลก / ความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ โดย International Institute of Management Development (IMD) และ World Economic Forum (WEF) เป็นต้น

และมีข้อสังเกตว่าอันดับของไทยลดลง เช่น จากการจัดอันดับของธนาคารโลกในปี 2553 ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 19 จาก 183 ประเทศ โดยลดลงจากปี 2552 ซึ่งอยู่ที่อันดับ 16 เป็นต้น

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำตัวเลขพื้นฐานของประเทศ เพื่อใช้เป็นดัชนีชี้วัดต่างๆ เพื่อให้มีตัวเลขที่ทันสมัย ถูกต้อง สมบูรณ์ และสอดคล้องกับปัจจัยต่างๆ เช่น การพัฒนาหรือปรับปรุงทางด้านกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ รวมทั้งความก้าวหน้าในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เป็นต้น

นอกจากนี้ ผู้บริหารภาคเอกชนเองก็ควรให้ความสำคัญในการให้ข้อมูลที่ถูกต้องและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของประเทศแก่หน่วยงานจัดอันดับเหล่านั้น

การสัมมนาวันนี้จึงจัดให้มีการเสวนาหัวข้อ “เป้าหมายของการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ” โดยได้รับเกียรติจากวิทยากร ซึ่งเป็นผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (หรือ สศช.) สภาหอการค้าฯ สภาอุตสาหกรรมฯ และสมาคมธนาคารไทย นอกจากนี้ จะมีวิทยากรจาก TMA ให้ข้อมูลเรื่องความสำคัญของความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

กระผมมั่นใจเป็นอย่างยิ่งว่าการสัมมนาในวันนี้จะสามารถเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของการจัดลำดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ และมีความเข้าใจตรงกันในการให้ข้อมูลของผู้บริหารทั้งจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งจะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ในการช่วยยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศและเสริมสร้างบรรยากาศทางธุรกิจและการลงทุนของประเทศโดยรวม

และในโอกาสนี้ กระผมใคร่ขอเรียนเชิญ ฯพณฯ ดร.ไตรรงค์ สุวรรณคีรี รองนายกรัฐมนตรี กล่าวเปิดการสัมมนา

ขอเรียนเชิญ ฯพณฯ ครับ

คำกล่าวเปิด

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี รองนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

สถาบันการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่สำคัญของโลกประกอบด้วย 3 หน่วยงาน ได้แก่ สถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD) เวิลด์ อีโคโนมิก ฟอรั่ม (World Economic Forum: WEF) และธนาคารโลก โดยในปี 2553 IMD ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยไว้อันดับที่ 26 (จาก 58 ประเทศ) ซึ่งไม่เปลี่ยนแปลงจากปี 2552 ในขณะที่ WEF ปรับลดอันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยจากอันดับที่ 36 ในปี 2552 เป็นอันดับที่ 38 (จาก 139 ประเทศ) ในปี 2553 และธนาคารโลกปรับลดอันดับความยาก-ง่ายในการประกอบธุรกิจในประเทศไทยจากอันดับที่ 16 ในปี 2552 เป็นอันดับที่ 19 (จาก 183 ประเทศ) ในปี 2553

ในการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ IMD ได้จัดกลุ่มเกณฑ์ชี้วัดออกเป็น 4 กลุ่มหลัก (Competitiveness Factors) ประกอบด้วย (1) สมรรถนะเศรษฐกิจทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) (2) ประสิทธิภาพของภาครัฐ (Government Efficiency) (3) ประสิทธิภาพของภาคเอกชน (Business Efficiency) และ (4) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ส่วน WEF ได้จัดกลุ่มเกณฑ์ชี้วัดออกเป็น 3 กลุ่มหลักตามลำดับขั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Stage of Development) ของประเทศ ดังนี้ (1) ปัจจัยพื้นฐาน (Basic Requirements) (2) ปัจจัยเสริมประสิทธิภาพในการทำงาน (Efficiency Enhancers) และ (3) ปัจจัยด้านนวัตกรรมและความเชี่ยวชาญ (Innovation and Sophistication Factors)

ทั้ง IMD และ WEF ใช้ข้อมูลทางสถิติ (Hard Data) และข้อมูลการสำรวจความคิดเห็น (Opinion Survey) เพื่อประกอบการประเมินผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ โดยข้อมูลทั้ง 2 ส่วนมีน้ำหนักแตกต่างกันตามวิธีการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม การให้ข้อมูลประกอบการสำรวจทั้งข้อมูลทางสถิติและข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นมีความสำคัญต่อการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศเป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐซึ่งทำหน้าที่ให้ข้อมูลทางสถิติแก่สถาบันการจัดอันดับควรคำนึงถึงการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ทันสมัย และครบถ้วน เป็นสำคัญ ส่วนภาคเอกชนซึ่งมีบทบาทสำคัญในการตอบแบบสำรวจความคิด ควรสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม โดยขอให้ผู้บริหารหน่วยงานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตอบแบบสอบถามอย่างรอบคอบและอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง เพื่อให้ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันสะท้อนความเป็นจริงของประเทศมากที่สุด

คำบรรยาย ของ

นายเทวินทร์ วงศ์วานิช

ประธาน TMA

นางสาววรรณวีรา รัชฎาวงศ์

กรรมการบริหาร TMA

เรื่อง "ความสำคัญของการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ"

1. นายเทวินทร์ วงศ์วานิช ประธาน TMA

สมาคมการจัดการธุรกิจ (Thailand Management Association: TMA) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2507 โดยผู้บริหาร ผู้ประกอบการ นักธุรกิจ และนักวิชาการสาขาต่างๆ TMA เป็นสมาคมวิชาชีพที่ไม่แสวงหากำไรและไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง โดยมีวัตถุประสงค์การจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์พัฒนาส่งเสริมสร้างวิชาชีพทางด้านการจัดการ ด้วยการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ด้านการจัดการธุรกิจของไทยให้มีมาตรฐานทัดเทียมกับต่างประเทศ

TMA ได้กำหนดวิทัศน์ขององค์กร ให้เป็นองค์กรด้านการพัฒนาการจัดการชั้นนำในภูมิภาคอาเซียน ภายในปี ค.ศ. 2020 โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1. พัฒนาขีดความสามารถของนักบริหาร (Management Competency)
2. ส่งเสริมความเป็นเลิศในการจัดการธุรกิจ (Excellency)
3. ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในการบริหารจัดการสมัยใหม่แก่บริษัทเอกชนของไทย (Knowledge Transfer)
4. เสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้บริหารธุรกิจต่างๆ (Network)
5. เสริมสร้างจริยธรรมในการจัดการธุรกิจ (Ethics)
6. สร้างค่านิยมด้านการจัดการให้เป็นอาชีพที่มีคุณค่าและมีเกียรติ (Integrity)

กิจกรรมด้านการพัฒนาการจัดการที่ TMA ได้ดำเนินการในปัจจุบัน ได้แก่

1. การพัฒนาด้านภาวะผู้นำและการจัดการ ทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กร
2. การให้บริการด้านการให้คำปรึกษาและวิจัยด้านการบริหารจัดการต่างๆ เช่น การสำรวจระดับค่าจ้างของภาคเอกชน เป็นต้น
3. การให้บริการข้อมูลด้านการบริหารจัดการแก่หน่วยงานต่างๆ
4. การส่งเสริมพื้นฐานความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค

    4.1 **ในระดับประเทศ** นับตั้งแต่ปี 2540 TMA ได้ร่วมมือกับ Institute for Management Development (IMD) ในการสำรวจเพื่อจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดยเฉพาะความสามารถในการ

จัดการองค์กร รวมทั้งจัดการประชุมเรื่อง Thailand Competitiveness Conference เพื่อนำเสนอผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศและระดมความคิดจากภาคส่วนต่างๆ ซึ่งในปี 2552 TMA ได้จัดการประชุมกลุ่มย่อย (Workshop) 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มการท่องเที่ยวและบริการ กลุ่มโลจิสติกส์ กลุ่มการวิจัยและพัฒนา กลุ่ม Green Economy และกลุ่มจริยธรรมการบริหาร และในการประชุมครั้งนี้ได้มีการกำหนดเป้าหมายที่จะยกระดับอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยโดยการจัดอันดับของ IMD จากอันดับที่ 26 (ปี 2009) เป็นอันดับที่ 16 ในปี 2015

4.2 ในระดับภูมิภาค ได้จัดงาน ASEAN Business Forum เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community)

5. การสร้างเครือข่ายของผู้บริหารในภาคธุรกิจเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การบริหาร

2. นางสาววรรณวีรา รัชฎาวงศ์ กรรมการบริหาร TMA

1. **การประเมินความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดย IMD**

1.1 นิยาม

1) IMD นิยามว่าเป็น “ความสามารถของประเทศในการสร้างและรักษาสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจให้เอื้อต่อการเสริมสร้างและพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศซึ่งจะนำไปสู่มั่งคั่งในระยะยาว”

2) WEF นิยามไว้ว่า “ความสามารถในการแข่งขันเป็นเรื่องของระดับผลิตภาพการผลิตของแต่ละประเทศ โดยปัจจัยด้านสถาบัน เช่น กฎหมาย ตลอดจนนโยบายและปัจจัยอื่นๆ จะมีบทบาทต่อการเพิ่มขึ้นหรือการลดลงของผลิตภาพการผลิต”

1.2 หลักเกณฑ์ในการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน

1) IMD จัดกลุ่มเกณฑ์ชี้วัดแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มหลัก (Competitiveness Factors) และให้น้ำหนักกลุ่มละร้อยละ 25 เท่ากัน ประกอบด้วย (1) สมรรถนะเศรษฐกิจทางเศรษฐกิจ (Economic Performance (2) ประสิทธิภาพของภาครัฐ (Government Efficiency) (๓) ประสิทธิภาพของภาคเอกชน (Business Efficiency) และ (4) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ซึ่งในแต่ละด้านประกอบด้วย 5 ปัจจัยย่อย (Sub-Factor) และ 20 กลุ่มย่อย (Sub-Factors) มีจำนวนเกณฑ์ชี้วัดทั้งหมดที่ใช้ในการจัดอันดับมีทั้งหมด ๓๒๗ เกณฑ์ชี้วัด โดยข้อมูลที่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ชี้วัดนี้มาจาก 2 ทาง คือ ข้อมูลสถิติ (Hard Data) ที่ได้จากแหล่งข้อมูลทั้งภายในประเทศ ภูมิภาค และองค์กรระหว่างประเทศ คิดเป็นสัดส่วน

ประมาณ 2 ใน 3 ของจำนวนข้อมูลทั้งหมด และข้อมูลสำรวจทัศนคติหรือความรู้สึก(Opinion Survey Data) ซึ่งคิดเป็น 1 ใน 3 โดย IMD จัดส่งแบบสอบถามทั้งหมด 4,460 ชุดไปยังระดับผู้บริหารขององค์กรต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งดำเนินการเป็นประจำทุกปีมาตั้งแต่ปี 2523 จนถึงปัจจุบัน มีประเทศที่ได้รับการจัดอันดับ 58 ประเทศ มีสถาบันที่ให้ความร่วมมือในลักษณะหุ้นส่วนประมาณ 54 แห่งทั่วโลก

1. สมรรถนะทางเศรษฐกิจ	**3. ประสิทธิภาพของภาคเอกชน**
1.1 เศรษฐกิจในประเทศ	3.1 ผลิตภาพและประสิทธิภาพ
1.2 การค้าระหว่างประเทศ	3.2 ตลาดแรงงาน
1.3 การลงทุนระหว่างประเทศ	3.3 การเงิน
1.4 การจ้างงาน	3.4 การบริหารจัดการ
1.5 ระดับราคา	3.5 ทัศนคติและค่านิยม
2. ประสิทธิภาพของภาครัฐ	**4. โครงสร้างพื้นฐาน**
2.1 ฐานะการคลัง	4.1 สาธารณูปโภคพื้นฐาน
2.2 นโยบายการคลัง	4.2 โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี
2.3 กรอบการบริหารด้านสถาบัน	4.3 โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์
2.4 กฎหมายด้านธุรกิจ	4.4 สุขภาพและสิ่งแวดล้อม
2.5 กรอบการบริหารด้านสังคม	4.5 การศึกษา

ในขณะที่ WEF ใช้ดัชนีความสามารถในการแข่งขันรวม (GCI) มีเกณฑ์ชี้วัด 12 เสาหลัก (Pillar) ภายใต้ 3 ปัจจัย ตามลำดับขั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Stage of Development) ดังนี้ (1) **ปัจจัยพื้นฐาน (Basic Requirements)** มีทั้งหมด 4 เสาหลัก คือ ปัจจัยสถาบัน โครงสร้างพื้นฐาน เสถียรภาพของเศรษฐกิจมหภาค สุขภาพและการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2) **ปัจจัยเสริมประสิทธิภาพในการทำงาน (Efficiency Enhancers)** มีทั้งหมด 6 เสาหลัก คือ การศึกษาระดับสูงและการฝึกอบรม (Higher Education and Training) ประสิทธิภาพของตลาดสินค้า (Goods Market Efficiency) ประสิทธิภาพของตลาดแรงงาน (Labor Market Efficiency) ความเชี่ยวชาญและความน่าเชื่อถือในตลาดเงิน (Financial Market Sophistication) การเตรียมพร้อมด้านเทคโนโลยี และขนาดตลาด (Market Size) (3) **ปัจจัยด้านนวัตกรรมและความเชี่ยวชาญ (Innovation and Sophistication Factors)** มี 2 เสาหลัก คือ (1) ประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือทางธุรกิจ (Business Sophistication) และนวัตกรรม (Innovation)

2. **การปรับปรุงของอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย**

2.1 อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยในปี 2543 IMD จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยอยู่ในลำดับที่ 34 และปรับอันดับให้ดีขึ้นมา

โดยตลอดจนถึงปี 2548 อยู่ในอันดับที่ 25 แต่ในปี 2550 ถูกปรับอันดับลดลงที่ 33 และปรับดีขึ้นและคงที่ในอันดับ 26 ในปี 2553 นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มเอเชีย พบว่าประเทศอยู่ในอันดับที่ 7 ซึ่งดีกว่าอินโดนีเซีย แต่แย่กว่ามาเลเซียและจีน

เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยพบว่า ตั้งแต่ปี 2548 ประเทศไทยสามารถปรับอันดับความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพภาครัฐและประสิทธิภาพเอกชนดีขึ้นมาโดยตลอด ในขณะที่ด้านโครงสร้างพื้นฐานปรับแย่ลง ซึ่งเป็นปัจจัยถ่วงที่ทำให้อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศภาพรวมไม่สูงขึ้น แต่เมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศอาเซีย พบว่า ประเทศไทยมีอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจอยู่ในอันดับที่ดีกว่ามาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ในขณะที่ด้านอื่นๆ แย่กว่ามาเลียเชีย

ดังนั้น จุดอ่อนที่ประเทศไทยต้องปรับปรุงก็คือ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี สุขภาพและสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ประเทศไทยมีจุดแข็งในเรื่องการจ้างงานและตลาดแรงงาน

2.2 การปรับปรุงอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ซึ่งตั้งเป้าหมายไว้ว่าในปี 2558ประเทศไทยจะต้องปรับอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศจากอันดับที่ 26 ในปี 2553 เป็นอันดับที่ 15 ในปี 2558 โดยจะต้องดำเนินการ 6 เรื่องคือ ต้องเป็นผู้นำด้านอาหารโลก เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีบริการที่มูลค่าเพิ่มสูง ประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางบริการโลจิสติกส์ระดับโลกในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) และจะขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) พร้อมทั้งประยุกต์ใช้เทคโนโลยี (การวิจัยและพัฒนา) เพื่อเพิ่มการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ จะพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมทางธุรกิจ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดทำข้อมูลให้ทันสมัย ถูกต้อง และครบถ้วน

ทั้งนี้ IMD ได้ข้อมูลสำหรับการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันจากสถาบันทั้งในและต่างประเทศ เช่น ธนาคารโลก กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) เป็นต้น รวมทั้งการให้สัมภาษณ์ของผู้ประกอบการ ดังนั้น TMA จึงขอความร่วมมือให้ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรภาคเอกชนเป็นผู้กรอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

2.3 ประเด็นท้าทายที่ประเทศไทยต้องเผชิญ ประกอบด้วยการแปลงแผนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การปฏิรูปกฎหมายสิ่งแวดล้อม และการปรับปรุงเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนการแก้ไขปัญหาการเมือง และความไม่สงบในภาคใต้ของประเทศไทย รวมทั้งการต่อสู้กับคอรัปชั่น ดังนั้น ความสามารถในการแข่งขันต้องเป็นเป้าหมายของประเทศโดยรวม ไม่ใช่เป้าหมายทางการเมือง

ส่วนที่ 3

ผลการอภิปราย

เรื่อง **“เป้าหมายของการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ”**

โดย **นายสุเมธ แย้มนุ่น**

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

นายธานินทร์ ผะเอม

รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

นายฉัตรชัย บุญรัตน์

รองประธานกรรมการหอการค้าไทย

นายเจน นำชัยศิริ

รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

นายธวัชชัย ยงกิตติกุล

เลขาธิการสมาคมธนาคารไทย

สรุปผลการอภิปราย

"เป้าหมายของการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ"

1. นายสุเมธ แย้มนุ่น เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

นายสุเมธ แย้มนุ่น มีความเห็นต่อการจัดลำดับขีดความสามารถในการแข่งขันว่า ในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศจากลำดับที่ 26 ในปี 2010 เป็น 15 ในปี 2015 ได้นั้น มีประเด็นในการพัฒนาด้วยกัน 4 ประการ ประกอบด้วย

1. การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. การพัฒนาทางด้านสิ่งแวดล้อม
3. การพัฒนาความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการและกระทรวงศึกษาธิการในการร่วมกันผลิตบุคลากรให้ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
4. การพัฒนาคนซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด

อย่างไรก็ตาม การลงทุนในภาคการศึกษาของไทยยังนับว่าอยู่ในระดับที่ไม่สูงนักเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น โดยงบประมาณด้านการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 4.4 ของ GDP จัดอยู่ในอันดับที่ 32 ของโลก หรือคิดเป็นเฉลี่ยประมาณ 165 ดอลลาร์ สรอ. ต่อคน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นในเอเชีย เช่น ประเทศอินโดนีเซีย จะพบว่ามีการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 5.7 ของ GDP ดังนั้น การจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้แก่ภาคการศึกษาจะเป็นการส่งเสริมปริมาณผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้เพิ่มมากขึ้น

ในด้านการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา แม้ว่าในปัจจุบันการค้นคว้าวิจัยในระดับมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติจะเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาซึ่งมหาวิทยาลัยหลายแหล่งคำนึงถึงผลประโยชน์ทางธุรกิจจากการเปิดหลักสูตรใหม่ๆ มากกว่าการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ประกอบกับการกำกับดูแลมีความอ่อนแอลง ดังนั้น การควบคุมคุณภาพในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ และการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 จึงเป็นสิ่งสำคัญ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การตราพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การผลักดันให้การพัฒนาภาคการศึกษาดำเนินต่อไปได้นั้น จำเป็นต้องอาศัย

กลไกในการพัฒนาที่สำคัญ 3 ด้าน ได้แก่

1. ภาครัฐต้องเพิ่มการลงทุนด้านการศึกษามากขึ้น
2. ควรส่งเสริมให้มีการร่วมลงทุนในการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้นโดยอาศัยการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน

3. ทุกภาคส่วนควรมีความเข้าใจที่ตรงกันว่า การพัฒนาการศึกษานั้นใช้เวลาและจะส่งผลลัพธ์ในระยะยาว ดังนั้น จึงไม่ควรดำเนินการเพื่อหวังผลลัพธ์ในระยะสั้น โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ดำเนินการพัฒนามาระยะหนึ่งแล้ว โดยมี

ประเด็นสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการพัฒนา ได้แก่

1. การปฏิรูปการศึกษา
2. การกำหนดให้การสร้างและวัดระดับความสามารถเชิงสมรรถนะ (Competency) ในทุกหลักสูตรมหาวิทยาลัย
3. การจัดทำกรอบคุณวุฒิมาตรฐานวิชาชีพแห่งชาติ (Thailand Qualification Framework)
4. การกำหนดให้ผู้ที่จะกู้ยืมจากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ต้องศึกษาในหลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นหลัก
5. การกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในสมรรถนะหลักของผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี
6. การจัดตั้งมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติเพื่อกำหนดนโยบายและทิศทางของมหาวิทยาลัยวิจัยในประเทศไทย
7. การประสานความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียน

2. นายธานินทร์ ผะเอม รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การบรรลุเป้าหมายการเลื่อนอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยโดย IMD เป็นลำดับที่ 16 ในปี 2015 เป็นความท้าทาย โดยเฉพาะปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ซึ่งอยู่ที่วัฒนธรรมและทัศนคติในการทำงานของคนไทย รวมถึงคุณภาพการศึกษาและโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เป็นสำคัญ

ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดำเนินการยกร่าง จะมุ่งเน้นการสร้างความเสมอภาคและการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ เป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อลดการพึ่งพาแรงงานราคาถูกและสร้างฐานการผลิตใหม่ที่ใช้ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และปัญญาของคนไทย

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จะใช้อันดับความสามารถในการแข่งขันซึ่งจัดโดยสถาบันการจัดอันดับนานาชาติเป็นแรงบันดาลใจสำคัญ โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จะมีความชัดเจนในแนวทางการพัฒนาและการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ ซึ่งในปัจจุบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวงจรความรู้ของประเทศไทย เช่น สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ได้ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาด้านนี้ของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นเอกภาพมากกว่าเดิม ทั้งนี้ ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ไปใช้ในการพัฒนาประเทศอยู่ที่ความมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตั้งแต่กระบวนการจัดทำแผนจนถึงการนำแผนไปปฏิบัติ

3. นายฉัตรชัย บุญรัตน์ รองประธานกรรมการหอการค้าไทย

ความสำคัญของรายงานการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันต่อประเทศไทยทั้งดัชนีและอันดับความสามารถในการแข่งขัน มีความสำคัญต่อภาคธุรกิจอุตสาหกรรมในการบ่งชี้ทิศทางการตลาดและดึงดูดการลงทุน ซึ่งนักลงทุนพิจารณาจากปัจจัยสภาพแวดล้อมการลงทุนและการประกอบธุรกิจ (Conductive Environment) ต่างๆ ที่สะท้อนภาพลักษณ์ความน่าลงทุนของประเทศ

รายงานการจัดอันดับฯของ IMD ครอบคลุมปัจจัยสภาพแวดล้อมต่างๆ ไว้อย่างครบถ้วน นอกจากนี้ รายงานฯ ยังจะช่วยให้ประเทศสามารถระดมบุคลากรที่ขาดแคลนเข้ามาทำงานในตำแหน่งที่ว่าง จึงจำเป็นที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องตอบแบบสำรวจอย่างรอบคอบเพื่อให้สะท้อนข้อเท็จจริงมากที่สุด โดยควรเลือกผู้ตอบที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องที่มีการสำรวจ

ความเป็นไปได้ในการบรรลุเป้าหมายการเลื่อนอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดย IMD เป็นลำดับที่ 16 ในปี 2015 เป็นเป้าหมายที่ท้าทายและภาคธุรกิจมองว่าอาจทำให้สำเร็จได้ยาก เนื่องจากเป็นเป้าหมายที่ก้าวกระโดด และโครงสร้างการผลิตของไทยยังมีปัญหาไม่ได้ขับเคลื่อนด้วยผลิตภาพการผลิตอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม แนวทางการยกอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศตามเป้าหมายในเชิงปริมาณสามารถทำได้ และควรกำหนดเป้าหมายเป็นควอไทล์ ซึ่งจะทำให้เป้าหมายอันดับของไทยในปี 2015 เป็นลำดับที่ 16 ได้

ทั้งนี้ ภาคธุรกิจมองประเด็นท้าทายและปัญหาที่อาจทำให้ไทยไม่สามารถเลื่อนอันดับความสามารถในการแข่งขัน ดังนี้

1. **ในปี 2015 จะเกิดประชาคมอาเซียน (AEC)** ซึ่งจะมีผลกระทบต่อภูมิภาคอาเซียนซึ่งเป็นตลาดที่มีศักยภาพ ทำให้เกิดเวทีการแข่งขันไร้พรมแดน การลดหย่อนภาระทางภาษี การเคลื่อนย้ายเงินลงทุนและบุคลากรข้ามแดนอย่างเสรี ดังนั้น ปัจจัยดึงดูดนักลงทุนของประเทศต่างๆ อยู่ที่สภาพแวดล้อมและปัจจัยเอื้อต่อการลงทุน การบรรลุเป้าหมายในอนาคตไทยจะต้องให้ความสำคัญกับการปรับปรุงพัฒนาปัจจัยที่มีคะแนนต่ำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานในทุกมิติให้มีคุณภาพสูงขึ้น โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม การเรียนการสอนและบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทักษะทางภาษา รวมทั้งการพัฒนาระบบขนส่งทางราง และการลดต้นทุนโลจิสติกส์ ซึ่งปัจจุบันอยู่ที่ร้อยละ 20 ต่อ GDP ซึ่งสูงกว่าคู่แข่งและเป็นข้อเสียเปรียบสำคัญของประเทศ
2. **การปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศยังมีเป้าหมายไม่ชัดเจน** ปัจจุบันประเทศไทยเน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมกลางน้ำและภาคบริการ ในขณะที่นโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมต้นน้ำยังไม่ชัดเจน ซึ่งประเทศไทยจำเป็นต้องปรับโครงสร้างโดยเน้นความสมดุลของภาคการผลิตมากกว่าเน้นไปที่การส่งเสริมภาคการผลิตใดภาคการผลิตหนึ่ง และจำเป็นต้องทบทวนเป้าหมายการเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจ โดยจัดลำดับความสำคัญบนพื้นฐานศักยภาพและโอกาสที่มีความเป็นไปได้สูง
3. **คุณภาพการศึกษาต่ำส่งผลต่อสัมฤทธิผลของผู้เรียน** เป็นอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลต่อการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่ห่วงโซ่คุณค่าที่สูงขึ้น

ตัวอย่าง เช่น ผลการสอบ O-NET วิชาที่มีผู้ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำร้อยละ 50 มีเพียงวิชาสุขศึกษา ในขณะที่คะแนนวิชาภาษาอังกฤษ มีผู้ได้คะแนนศูนย์สูงถึง 0.14 ล้านคน

4. นายเจน นำชัยศิริ รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

แนวทางการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนทัศนคติ (Mindset) ของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยในส่วนภาครัฐต้องปรับในเรื่องที่สำคัญคือ

1. **กฎเกณฑ์และกฎหมายที่ล้าสมัย** ไม่สอดคล้องกับบริบททางธุรกิจในปัจจุบัน เช่น การปรับปรุงกฎระเบียบด้านการอนุญาตนำแรงงานที่มีทักษะ (White Collar) เข้ามาทำงานในประเทศ ซึ่งยังมีประเด็นที่ต้องแก้ไขอีกมาก รวมทั้งการทบทวนกฎระเบียบด้านการอนุญาตคนงาน (Blue Collar) เข้ามาทำงานในประเทศ เช่น กรณีอนุญาตให้แรงงานพม่าสามารถมีผู้ติดตามได้ 4 คน ซึ่งเป็นภาระด้านการจัดหาบริการสวัสดิการภาครัฐ ซึ่งปัญหาอุปสรรคดังกล่าวอาจดำเนินการแก้ไขได้โดยผ่านการปรับปรุงกฎกระทรวงฯ ที่เกี่ยวข้อง
2. **การปฏิรูปกลไกภาครัฐ** ซึ่งอาจมีความจำเป็นในการยุบรวมกระทรวงเพื่อให้เกิดการบูรณาการ การประสานเชื่อมโยงข้อมูล และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน
3. **การปรับเปลี่ยนทัศนคติการทำงานเชิงหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจ** โดยมองผลประโยชน์ของชาติเป็นหลัก และภาครัฐจะต้องปรับทัศนคติและเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ให้บริการหลัก (Sole Provider) สู่การเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาแข่งขันให้บริการหรือเข้ามาเป็นหุ้นส่วนในการจัดหาและให้บริการร่วมกับภาครัฐมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการให้บริการทางการศึกษาและสาธารณสุข ตัวอย่างเช่น แนวทางการให้บริการทางการศึกษาไม่ควรมีการควบคุมอัตราเพดานค่าเล่าเรียน แต่ควรมีการกำหนดสัดส่วนให้สถาบันให้ทุนการศึกษาฟรี คิดเป็นร้อยละ 10 หรือ 20 ของจำนวนนักศึกษารับเข้าทั้งหมดของแต่ละสถาบัน เป็นต้น

ในส่วนภาคเอกชน ต้องปรับเปลี่ยนและพัฒนาในเรื่องที่สำคัญ คือ

1. **การให้ความสำคัญกับการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์** (Product Differentiation) โดยใส่ภูมิปัญญาไทยเป็นหัวใจในการสร้างคุณค่า ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างแบรนด์
2. **การประกอบธุรกิจต้องคำนึงถึงการอยู่ร่วมกับชุมชนและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม** (Triple Bottom Line)
3. **การสนับสนุนคลัสเตอร์และการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทาน** โดยเฉพาะในกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้การไหลเวียนข้อมูลองค์ความรู้ การเชื่อมโยงธุรกิจ และสร้างโอกาสทางการตลาด
4. **การใช้โอกาสจากข้อตกลงการค้าเสรีและการเกิดประชาคมอาเซียน** เป็นโอกาสเตรียมพร้อมในการปรับตัวยกระดับสู่ห่วงโซ่คุณค่าที่สูงขึ้น ซึ่งต้องการการสนับสนุนปัจจัยเอื้อจากภาครัฐ เช่น กฎหมาย กฎเกณฑ์ กลไกภาครัฐ และการพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ (ระบบเชื่อมโยงการขนส่งทางราง) เป็นต้น

5. **การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้พร้อมรับกับบริบทการแข่งขันใหม่และการเกิดประชาคมอาเซียน** โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะในการจัดการให้สอดคล้องกับภาคต้องการของภาคการผลิต และทักษะภาษาอังกฤษที่จะเป็นภาษาหลักในการสื่อสารภายในประชาคมอาเซียน การพัฒนายกระดับกลุ่มแรงงานกึ่งฝีมือ (Semi Skill) ให้มีทักษะที่สามารถปรับตัวกับธุรกิจใหม่ๆนอกเหนือจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าสู่ภาคบริการ รวมทั้งพัฒนาจรรยาบรรณในการทำงาน (Work Ethics) ได้แก่ ความอ่อนน้อม อดทน อดกลั้น อดออม บากบั่น ใฝ่รู้ (Life Long Learning) สู้งาน เพื่อให้สามารถปรับตัวในการทำงานกับคนอื่นๆ ได้

5. นายธวัชชัย ยงกิตติกุล เลขาธิการสมาคมธนาคารไทย

นายธวัชชัย ยงกิตติกุล มีความเห็นว่าการพัฒนาขีดความสามารถของประเทศได้นั้น การพัฒนาคุณภาพศึกษาเป็นรากฐานสำคัญ เนื่องจากในปัจจุบันคุณภาพของบัณฑิตจบใหม่ต่ำลง โดยควรเน้นที่การพัฒนาทักษะทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เพราะเป็นรากฐานที่ดีในการนำไปประยุกต์ใช้กับศาสตร์ด้านอื่นๆ โดยต้องปรับปรุงทั้งหลักสูตรและคุณภาพครู โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

การพัฒนาหลักสูตร

1. สถาบันการศึกษาและครูต้องมีแผนที่นำทาง (Roadmap) ในการสอน
2. การจัดทำหลักสูตรต้องมีการกำหนดทิศทางที่ดีเหมาะกับสภาพการณ์ต่างๆ

การพัฒนาคุณภาพครู

1. ต้องเพิ่มผลตอบแทนครูให้เหมาะสม โดยไม่ควรปล่อยให้เป็นหน้าที่รัฐบาลฝ่ายเดียว ภาคเอกชนควรเข้ามามีบทบาทในการสนับสนุน เช่น การจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือครู โดยภาครัฐอาจพิจารณาใช้มาตรการทางด้านลดหย่อนภาษี เพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ซึ่งควรดำเนินการเป็นมาตรการระยะยาว
2. การอบรมพัฒนาครูให้มีความรู้ทักษะเท่าทันกับสภาพสังคมโลกที่เปลี่ยนไปด้วย

6. บทสรุป

ดัชนีและอันดับความสามารถในการแข่งขันมีความสำคัญต่อภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมในการบ่งชี้ทิศทางการตลาด และดึงดูดการลงทุนโดยนักลงทุนจะพิจารณาปัจจัยสภาพแวดล้อมการลงทุนและการประกอบธุรกิจต่างๆ ที่สะท้อนภาพลักษณ์ความน่าลงทุนของประเทศ ดังนั้น จึงจำเป็นที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องตอบแบบสำรวจอย่างรอบคอบเพื่อให้สะท้อนข้อเท็จจริงมากที่สุด โดยควรเลือกผู้ตอบที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องที่มีการสำรวจ

ความเป็นไปได้ในการบรรลุเป้าหมายการเลื่อนอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดย IMD เป็นลำดับที่ 16 ในปี 2015 เป็นเป้าหมายที่ท้าทายและอาจทำให้สำเร็จได้ยาก เนื่องจากเป็นเป้าหมายที่ก้าวกระโดด การบรรลุการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของไทยนั้น ประเทศไทยต้องดำเนินการในประเด็นสำคัญต่างๆ ดังนี้

1. **ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงพัฒนาปัจจัยที่มีคะแนนต่ำอย่างต่อเนื่อง** ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานในทุกมิติให้มีคุณภาพดีขึ้น โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม การเรียนการสอนและบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทักษะทางภาษา รวมทั้งการพัฒนาระบบขนส่งทางราง และการลดต้นทุนโลจิสติกส์

2. **พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้พร้อมรับกับบริบทการแข่งขันใหม่** โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะในการจัดการให้สอดคล้องกับภาคต้องการของภาคการผลิต และทักษะภาษาอังกฤษ รวมทั้งพัฒนาจรรยาบรรณในการทำงาน (Work Ethics) ได้แก่ ความอ่อนน้อม อดทน อดกลั้น อดออม บากบั่น ใฝ่รู้ และสู้งาน เพื่อให้สามารถปรับตัวในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. **ปรับเป้าหมายด้านการผลิตของประเทศให้มีความชัดเจน** ปัจจุบันไทยเน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมกลางน้ำและภาคบริการ ในขณะที่นโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมต้นน้ำยังไม่ชัดเจน จำเป็นจะต้องปรับโครงสร้างโดยเน้นความสมดุลของภาคการผลิตมากกว่าเน้นไปที่การส่งเสริมภาคการผลิตใดภาคการผลิตหนึ่ง และจำเป็นจะต้องทบทวนเป้าหมายการเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจ โดยจัดลำดับความสำคัญบนพื้นฐานศักยภาพและโอกาสที่มีความเป็นไปได้สูง

4. **ปรับเปลี่ยนทัศนคติการทำงานเชิงหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจ** โดยมองผลประโยชน์ของชาติเป็นหลัก และภาครัฐจะต้องปรับทัศนคติและเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ให้บริการหลัก สู่การเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาแข่งขันให้บริการหรือเข้ามาเป็นหุ้นส่วนในการจัดหาและให้บริการร่วมกับภาครัฐมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการจัดบริการทางการศึกษาและสาธารณสุข

5. **ปรับปรุงกฎหมายกฎเกณฑ์ที่ล้าสมัย และปฏิรูปกลไกภาครัฐ** เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางธุรกิจในปัจจุบันและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของภาครัฐ

ภาคผนวก

1. โครงการสัมมนา
   เรื่อง “การจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD”
   (IMD World Competitiveness Survey)

2. รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

โครงการสัมมนา

เรื่อง "การจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD" (IMD World Competitiveness Survey)

1. หลักการและเหตุผล

The International Institute for Management Development (IMD) แห่งประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ได้ทำการสำรวจความสามารถในการแข่งขันและจัดพิมพ์รายงาน IMD World Competitiveness Yearbook (WCY) มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1989 เพื่อวิเคราะห์และจัดอันดับความสามารถของประเทศต่างๆ ในการสร้างและรักษาสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมในการส่งเสริมให้องค์กรต่างๆ สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ภายใต้สมมติฐานว่าการพัฒนาประเทศต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันในระดับองค์กร ไม่ว่าจะเป็นในภาคเอกชนหรือภาครัฐ อย่างไรก็ตาม องค์กรจำเป็นต้องดำเนินการภายใต้สภาวะแวดล้อมของประเทศซึ่งอาจเอื้ออำนวยหรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ ผลการสำรวจดังกล่าวได้แบ่งสภาวะแวดล้อมออกเป็น ดังนี้

1.1 **Economic Performance - ผลการดำเนินงานทางด้านเศรษฐกิจ**

การประเมินเชิงเศรษฐศาสตร์มหภาคของเศรษฐกิจภายในประเทศ ได้แก่ เศรษฐกิจภายในประเทศ การค้าระหว่างประเทศ การลงทุนระหว่างประเทศ การจ้างงาน และค่าครองชีพ

1.2 **Government Efficiency - ประสิทธิภาพของรัฐบาล**

ขีดความสามารถของนโยบายภาครัฐที่เอื้อต่อความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชน ได้แก่ การบริหารการเงิน การคลัง นโยบายการคลัง และการดำเนินงานของปัจจัยสถาบัน รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องทางธุรกิจ และกรอบเกณฑ์ทางด้านสังคมต่างๆ

1.3 **Business Efficiency - ประสิทธิภาพของธุรกิจ**

สภาวะแวดล้อมของประเทศที่เอื้ออำนวยให้องค์กรต่างๆ สามารถดำเนินงานได้อย่างสร้างสรรค์ มีผลกำไรและอย่างมีความรับผิดชอบ ได้แก่ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ตลาดแรงงาน ตลาดการเงิน ระเบียบวิธีการบริหารจัดการ ทัศนคติ และค่านิยม

1.4 **Infrastructure - โครงสร้างพื้นฐาน**

โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เช่น โครงสร้างการขนส่ง โครงสร้างทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี โครงสร้างทางบุคลากรและสุขภาพ โครงสร้างทางสิ่งแวดล้อมและการศึกษา จะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของการดำเนินธุรกิจ

ข้อมูลในการสำรวจนี้จะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลทางสถิติ (Hard Data) ของประเทศ ซึ่งมีน้ำหนักในการประมวลผลการจัดอันดับถึง 2 ใน 3 และข้อมูลการสำรวจความคิดเห็น (Opinion Survey) ของผู้บริหารในภาคเอกชนอีก 1 ใน 3 ซึ่งผลจากการสำรวจความสามารถในการแข่งขันนี้

จะได้รับการเผยแพร่ไปทั่วโลก โดยอันดับที่ได้รับจะเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจของนักลงทุนจากทั่วโลก อีกทั้งยังมีผลต่อภาพลักษณ์ของประเทศ นอกเหนือจากเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่ประเทศต่างๆ จะสามารถนำไปใช้วางแนวทางการพัฒนาปรับปรุงศักยภาพในการแข่งขันของประเทศต่อไป

สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย (TMA) ในฐานะที่เป็น Partner Institution ในการสำรวจขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (World Competitiveness Survey) กับ IMD มาเป็นเวลากว่า 10 ปี โดยในปี 2553 (ค.ศ. 2010) ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเป็นอันดับที่ 26 และ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการยกระดับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้ดียิ่งขึ้น โดยตั้งเป้าหมายให้ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับเป็นอันดับที่ 15 ภายในปี 2558 (ค.ศ. 2015) TMA จึงได้หารือกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) และเห็นพ้องกันว่าคุณภาพของข้อมูลทั้งในส่วนของการสำรวจความคิดเห็น (Opinion Survey) ของผู้บริหารภาคเอกชนและส่วนข้อมูลสถิติ (Hard Data) ของภาครัฐจะมีผลต่อการจัดอันดับของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ จึงเห็นควรให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในเรื่องนี้

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อทำความเข้าใจในรายละเอียดของการสำรวจขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้กับผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

2.2 เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ และสร้างความตระหนักในความสำคัญของการให้ข้อมูลให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม

2.3 เพื่อยกระดับการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างต่อเนื่อง

3. กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วยผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวนประมาณ 137 คน ดังนี้

3.1 หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 89 คน

3.2 หน่วยงานภาคเอกชน จำนวน 32 คน

3.3 สศช. จำนวน 16 คน

4. รูปแบบของกิจกรรม

4.1 การบรรยายและชี้แจง เรื่อง ความสำคัญของการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดย นายเทวินทร์ วงศ์วานิช ประธาน TMA และ นางสาววรรณวีรา รัชฎาวงศ์กรรมการบริหาร TMA

4.2 การอภิปราย เรื่อง เป้าหมายของการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ และข้อคิดเห็นในการยกระดับและแนวทางการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

5. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 มีการสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการขับเคลื่อนการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างมีบูรณาการ และสร้างความเข้าใจร่วมกันถึงสถานะปัจจุบันและทิศทางการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

5.2 สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักของความสำคัญของการให้ข้อมูลอย่างครบถ้วน รอบด้าน และสะท้อนข้อเท็จจริงมากที่สุด

รายชื่อผู้เข้าร่วมการสัมมนา
เรื่อง "การจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD"
(IMD World Competitiveness Survey)
วันจันทร์ที่ 21 มีนาคม 2554
ณ โรงแรมสวิสโซเทล นายเลิศปาร์ค ถนนวิทยุ กรุงเทพฯ

ประธาน

1.	คุณไตรรงค์ สุวรรณคีรี	รองนายกรัฐมนตรี

ผู้กล่าวรายงาน

2.	คุณพยุงศักดิ์ ชาติสุทธิผล	ประธานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

วิทยากร

3.	คุณเทวินทร์ วงศ์วานิช	ประธาน TMA
4.	คุณวรรณวีรา รัชฎาวงศ์	กรรมการบริหาร TMA
5.	คุณสุเมธ แย้มนุ่น	เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6.	คุณธานินทร์ ผะเอม	รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
7.	คุณฉัตรชัย บุญรัตน์	รองประธานกรรมการหอการค้าไทย
8.	คุณเจน นำชัยศิริ	รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
9.	คุณธวัชชัย ยงกิตติกุล	เลขาธิการสมาคมธนาคารไทย

ภาครัฐ

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

10.	คุณนพพร มนูญผล	ผู้อำนวยการสำนักบัญชีประชาชาติ
11.	คุณวิโรจน์ นรารักษ์	ผู้อำนวยการสำนักวางแผนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจมหภาค
12.	คุณสมศรี เหลืองมณีรัตน์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ
13.	คุณพัชรินทร์ ศรีนพนิคม	รักษาการนักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ
14.	คุณกุลธิดา เลิศพงศ์วัฒนา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
15.	คุณประสพศรี รักความสุข	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
16.	คุณมารยาท สมุทรสาคร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
17.	คุณจิตรลดา พิศาลสุพงศ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
18.	คุณจันทวรรณ วรรธนะพงษ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
19.	คุณสมถวิล ฤทธิ์เรียงนาม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
20.	คุณปิยะนิตย์ โอนพรัตน์วิบูล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
21.	คุณอธิพงศ์ หิรัญเรืองโชค	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
22.	คุณอกนิษฐ์ ชุมนุม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
23.	คุณพชรวรรณ อุบลเลิศ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

24.	คุณปภานัน วรวัฒนสกุล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
25.	คุณรณีพร เรณางกูร	พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน 4
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน		
26.	คุณนาบุญ เจนสรรพกิจกุล	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
27.	คุณเพ็ญวดี ไมยวงษ์	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
28.	คุณมาฆะ ภู่จินดา	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ		
29.	คุณวิริยา เนตรน้อย	ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารการเปลี่ยนแปลง 1
30.	คุณพนรัตน์ สุวรรณราจะ	นิติกรปฏิบัติการ
กระทรวงการคลัง		
31.	คุณกุลกัลยา พระยาจร	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
32.	คุณพิมพ์พิชชา บรรลุศาสตร์	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
33.	คุณสุภชัย มณฑปใหญ่	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
กระทรวงการต่างประเทศ		
34.	คุณปิลัญญา นิยมไทย	นักการทูตชำนาญการ สำนักงานเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
35.	คุณสิริกัลยา น้อยอรุณ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์และประสานงานโครงการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์		
36.	คุณสุกัลยา กาเซ้ม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
กระทรวงคมนาคม		
37.	คุณพาริสา จั่นนุ้ย	วิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ กรมทางหลวง
38.	คุณอุบลรัตน์ กล้าณรงค์	เศรษฐกรปฏิบัติการ กรมทางหลวง
39.	คุณพิมพา สุทินศักดิ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม
40.	คุณเอกหทัย ศรีสุวรรณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม
41.	คุณอัญชลี อู่ไพบูลย์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม
42.	คุณวราลี ปีตะวรรณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
43.	คุณอภิมุข ตันติอาภากุล	ผู้อำนวยการกองติดตามประเมินผล
44.	คุณมาริสา อิงธรรมจิตร์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
45.	คุณชลวิภา ลุนจักร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
46.	คุณปิยะวิทย์ มากทรัพย์	เจ้าหน้าที่งานคอมพิวเตอร์
47.	คุณเกียรติศักดิ์ หงส์คำ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

48.	คุณภคกุล สุรฤทธิกุล	ผู้อำนวยการกุล่มงานแผนงานและโครงการ สำนักงานปลัดกระทรวง
49.	คุณอรวรรณ สุทธางกูร	ผู้อำนวยการกลุ่มงานวิเคราะห์และพยากรณ์สถิติเชิงเศรษฐกิจ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
50.	คุณธเนศ รุ่งโรจน์ชัยพร	ผู้อำนวยการกลุ่มสถิติเพื่อการบริหารภาครัฐ 1 สำนักงานสถิติแห่งชาติ
51.	คุณสุชาดา อินลักษณ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานปลัดกระทรวง
52.	คุณพีระ ศรีสองเมือง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานปลัดกระทรวง
53.	คุณโสนน้อย บุราเจริญ	นักวิชาการสถิติชำนาญการ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
54.	คุณอุมาพร ดีบุกคำ	นักวิชาการสถิติชำนาญการ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
55.	คุณทวีทรัพย์ ศรีขวัญ	นักวิชาการสถิติชำนาญการ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
56.	คุณวรุณี มุริก	นักวิชาการสถิติปฏิบัติการ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
57.	คุณสมใจ ประเสริฐจีรังกุล	เจ้าหน้าที่กระทรวงฯ
58.	คุณณิชาพร สุขเจริญ	เจ้าหน้าที่กระทรวงฯ
59.	คุณสุรีรัตน์ สันติพรรณ	เจ้าหน้าที่กระทรวงฯ

กระทรวงพาณิชย์

60.	คุณสุภารัตน์ ฮุนพงษ์สิมานนท์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ กรมพัมนาธุรกิจการค้า
61.	คุณรพีพันธ์ อ่อนวัย	นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
62.	คุณกุลพัทธ์ แจ้งกมลกุลชัย	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
63.	คุณวรพักตร์ ฐิตะดิลก	นักวิชาการพาณิชย์ปฏิบัติการ
64.	คุณอนุชา ชาญประโคน	นักวิชาการพาณิชย์
65.	คุณนวาภา นาคเวก	สำนักนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

กระทรวงแรงงาน

66.	คุณประพันธ์ มนทการติวงศ์	รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
67.	ม.ล.ปุณฑริก สมิติ	รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
68.	คุณพานิช จิตร์แจ้ง	รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
69.	คุณสันโดษ เต็มแสวงเลิศ	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาผู้ฝึก กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
70.	คุณวีรศักดิ์ ลดาคม	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนามาตรฐาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
71.	คุณประภาพร ชุลีลัง	ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

72.	คุณพิเชฐ ดุรงคเวโรจน์	ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (สวทน.)
73.	คุณก่อศักดิ์ โตวรรธกวนิช	นักวิจัย สวทน.
74.	คุณวาฤทธิ์ ศิริทิพยาโรจน์	ผู้ช่วยนักวิจัย สวทน.

75.	คุณนนทวัฒน์ มะกรูดอินทร์	ผู้ช่วยนักวิจัย สวทน.
76.	คุณลดาวัลย์ กระแสร์ชล	ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)
77.	คุณกษิติธร ภูภราดัย	ผู้อำนวยการฝ่ายฯ สวทช.
78.	คุณฉัตต์ธิดา บุญโต	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
79.	คุณอัญชลี พานิชพงษ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

กระทรวงศึกษาธิการ

80.	คุณวรัยพร แสงนภาบวร	ผู้อำนวยการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
81.	คุณทวีพร บุญวานิช	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
82.	คุณเกื้อกูล ชั่งใจ	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
83.	คุณสุวิมล เล็กสุขศรี	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
84.	คุณกรองทอง กฤษณชาญดี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
85.	คุณวันนี นนท์ศิริ	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา
86.	คุณสมศักดิ์ ตันติแพทยางกูร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
87.	คุณจักรกฤษณ์ ดิมปิษเจียร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
88.	คุณอธิปไตย โพธทอง	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
89.	คุณจงศิริ ชิวทองงาม	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
90.	คุณสุรพงษ์ เอิมอุทัย	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
91.	คุณสุรชัย คุ้มสมบัติ	สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงสาธารณสุข

92.	คุณพรทิพย์ ศิริภานุมาศ	ผู้อำนวยการ กรมควบคุมโรค
93.	คุณเสาวลักษณ์ สุริยมงคล	ผู้อำนวยการ กรมควบคุมโรค
94.	คุณสุมาลี พรกิจประสาน	ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาระบบคุ้มครองระบบผู้บริโภค

กระทรวงอุตสาหกรรม

95.	คุณวรรณา ทองเจริญศิริกุล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สถาบันการศึกษา

96.	คุณสมยศ อรรคฮาดสี	สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หน่วยงานอิสระ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

97.	คุณศุกพิณรัศ วงศ์สินศิริกุล	ผู้บริหารทีม

98.	คุณวรางคณา อิ่มอุดม	ผู้บริหารทีม
99.	คุณธิดารัตน์ ผโลดม	เศรษฐกร
100.	คุณธิติ เกตุพิทยา	เศรษฐกร
101.	คุณเพ็ญศิริ กังวลกิจ	เศรษฐกร

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

102.	คุณเพ็ญธิดา ทิพย์โยธา	ผู้อำนวยการภารกิจนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัย
103.	คุณรินา บัตรสมบูรณ์	ผู้อำนวยการภารกิจมาตรฐานระบบวิจัย
104.	คุณสุชัช ศุภวัฒนาเจริญ	ผู้อำนวยการภารกิจนโยบายและแผนชำนาญการ
105.	คุณขจรศักดิ์ จัยวัฒน์	รักษาการหัวหน้าส่วนดัชนีการวิจัย
106.	คุณอุไร เชื้อเย็น	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
107.	คุณมาลีนา เย็นนาน พาร์กี้	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
108.	คุณสุภารัตน์ ทับเจริญ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

109.	คุณณรงค์ศิลป์ รูปพนม	รองผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
110.	คุณพรรณี ชาญประเสริฐ	นักวิชาการ
111.	คุณจิณท์จุฬา โชติพิทยสุนนท์	นักวิชาการ

ภาคเอกชน

112.	คุณสิริมาศ วัฒนะโชติ	รองเลขาธิการสมาคมธนาคารไทย
113.	คุณชมัยพร วิเศษมงคล	ผู้ช่วยผู้อำนวยการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
114.	คุณเทียนทิพ สุพานิช	ผู้อำนวยการ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
115.	คุณสุมิตรา ตั้งสมกรพงษ์	พนักงาน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
116.	คุณปฐมาภรณ์ นิธิชัย	พนักงาน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
117.	คุณธีราพล ลาช์โรจน์	พนักงาน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
118.	คุณธเนศวร์ วรศรัณย์	กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไทยเจมส์มาร์ทดีเวลลอปเมนท์ จำกัด
119.	คุณสมชัย สุทธิกุลพานิช	ผู้ช่วยกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัทไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน)
120.	คุณอธิป อัศวานันท์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกลยุทธ์และนวัตกรรม บริษัททรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน)
121.	คุณอรดา วงศ์อำไพวิทย์	ผู้จัดการฝ่ายกฎหมาย บริษัททรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน)
122.	คุณปรัศนีย์ สระเสถียร	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ฝ่ายกลยุทธ์และกำกับดูแล ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ (ไทย) จำกัด (มหาชน)
123.	คุณปิยศักดิ์ มานะสันต์	ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ งานวิจัยและวางแผน ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)
124.	คุณเบญจมาศ ขจรคำ	ผู้อำนวยการฝ่ายวิจัญความเสี่ยงธุรกิจ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
125.	คุณมันทนา เลิศชัยทวี	นักวิเคราะห์ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
126.	คุณศิริพรรณ กิติประวัติ	AVP นโยบายสินเชื่อ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

127.	คุณไพโรจน์ วงศ์วุฒิวัฒน์	พนักงาน ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
128.	คุณพัฒนพงศ์ กู้ประเสริฐ	พนักงาน ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
129.	คุณจตุพล สมตะกิจ	พนักงาน ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
130.	คุณสุภาสิณี ภูทิพย์	พนักงาน บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด
131.	คุณปาจรีย์ สิริโสภณพาณิชย์	พนักงาน บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด
132.	คุณศิริกุล บัวแย้ม	พนักงาน โรงแรมอโนมา กรุงเทพ
133.	คุณบุญดี ปิ่นแก้ว	พนักงาน โรงแรมอโนมา กรุงเทพ
134.	คุณสิริวรรณ ศิริโท	พนักงาน โรงแรมอโนมา กรุงเทพ
135.	คุณปริญญา เชตคาม	เจ้าหน้าที่วิชาการ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
136.	คุณอนุวัฒน์ หวังวณิชชาญ	เจ้าหน้าที่วิชาการ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
137.	คุณสุวิทย์ รวมสกุล	เจ้าหน้าที่วิชาการ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย